

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 10 0 U 006647 26 Uvp
Sarajevo, 17.06.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Krkeljaš Milorada, kao predsjednika vijeća, Babić Stanković Aleksandre i Ajanović-Selimović Amele, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Kelić Bau“ d.o.o. Livno iz Livna, ulica Splitska bb, zastupanog po punomoćniku Karača R. Emiru, advokatu iz Sarajeva, protiv akta broj: 03-15-907/17 S.K. (I.N) od 14.10.2024. godine, tuženog Federalno ministarstvo finansija/financija Sarajevo, u upravnoj stvari dodatno utvrđenih poreznih obaveza, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Livnu, broj: 10 0 U 006647 24 U od 18.12.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 17.06.2026. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Livnu, broj: 10 0 U 006647 24 U od 18.12.2025. godine odbijena je tužiteljeva tužba podnesena protiv osporenog rješenja tuženog organa, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je, kao neosnovana, odbijena njegova žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja inspektora Porezne uprave Kantonalnog poreznog ureda Livno Odsjek za inspekcijski nadzor, broj: 13-10-02-15-11-239/17 od 05.06.2017. godine i dopunskog rješenja istog organa broj: 13-10-02-15-11-239/17-R-1 od 04.09.2017. godine. Navedenim prvostepenim rješenjem od 05.06.2017. godine tužitelju su, kao poreznom obvezniku, utvrđene dodatne obaveze, sa obračunatim zateznim kamatama u iznosu od =11.107,44 KM za period obuhvaćen inspekcijskim nadzorom od 05.04.2012. do 05.04.2017. godine, po vrstama i iznosima prihoda kako je to navedeno u tački 1. dispozitiva prvostepenog rješenja, dok je navedenim dopunskim rješenjem od 04.09.2017. godine prvostepeno rješenje od 05.06.2017. godine dopunjeno tačkom 6. kojom se, kao neosnovan, odbija tužiteljev prigovor izjavljen na Zapisnik o inspekcijskom nadzoru, broj: 13-10-02-15-10-239/17 od 12.05.2017. godine

Protiv pobijane presude prvostepenog suda tužitelj je, po punomoćniku, podnio zahtjev za vanredno preispitivanje zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku navodeći da prvostepena presuda ne sadrži decidno i konkretno obrazloženje, već samo uobičajene i paušalne fraze što je čini nezakonitom zbog čega ostaje kod svih navoda iznesenih u tužbi. U zahtjevu je naveo da su mu prvostepenim rješenjem obračunate i dodatne porezne obveze u visini od =769,48 KM po osnovu prihoda od kamata na novčane pozajmice učinjene vlasnički povezanoj osobi „Separacija Pržine“ d.o.o. iz Bosanskog Grahova u visini od =8.775,00 KM za 2016. godinu, kojom prilikom je primijenjen princip „van dohvata ruke“, za koji je u Zapisniku o inspekcijskom nadzoru od 12.05.2017. godine, na stranici 21 pasus drugi navedeno da je propisan članom 5. Pravilnika o transfernim cijenama, koji nije stupio na snagu u vrijeme obavljanja inspekcijskog nadzora, nego je stupio na snagu 27.08.2016. godine, pa se isti nije mogao primijeniti za period od 01.01.2016. do 27.08.2016. godine, jer prije stupanja na snagu tog Pravilnika princip „van dohvata ruke“ u pravnom sistemu Federacije nije uopšte postojao. Nadalje se osporava uopšte mogućnost primjene tog principa na novčane pozajmice između vlasnički ili na drugi način povezanih lica čime se oporezuje nepostojeći „prihod“ od kamate, pri čemu prvostepeni organ pretpostavlja da se na tržištu odobravaju novčane pozajmice po stopi od 7,5%, ali za to ne iznosi nijedan dokaz, tako da je osnov utvrđenja obaveze baziran na potpuno neutemeljenim i nedokazanim pretpostavkama o tržišnim uslovima ugovaranja kamata na novčane pozajmice. Istaknuto je i da je povrijeđeno materijalno pravo uz pozivanje na odredbe člana 399. i 557. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima u vezi sa imperativnim određenjem kamatne stope za šta u predmetnom rješenju nisu dati nikakvi razlozi. Osporena je i odluka o utvrđivanju dodatnih obaveza koje se tiču plaćanja točenja dizelskog goriva fizičkim licima koja nisu zaposlena kod tužitelja, te istaknuto da se u tom dijelu rješenje zasniva na nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, jer iz prvostepenog rješenja ne proizlazi iz kojeg dokaza je utvrđeno da je dizelsko gorivo čiji je primitak u ime i za račun poreznog obveznika potvrdio Samir Jandrić, utočeno u vozilo koje se nalazi u vlasništvu istog, pa kako je porezni obveznik u prigovoru na zapisnik osporio tačnost ovih navoda, prvostepeni organ je bio dužan provesti dokazni postupak kako bi utvrdio pravilno činjenično stanje, jer se prema članu 7. Zakona o upravnom postupku mora utvrditi pravo stanje stvari. Istaknuto je i da je porezni inspektor prekršio odredbe člana 133. stav 1., člana 134. stav 1. i 2. i člana 135. stav 1. istog Zakona, prema kojim je službena osoba dužna provoditi dokaze i pozvati stranku da podnese dokaze za svoje navode. Istaknuto je i da je dopunsko rješenje, kojim je navedeno da se odbija prigovor žalitelja izjavljen na Zapisnik o inspekcijskom nadzoru broj: 13-10-02-15-11-239/17 od 12.05.2017. godine, nezakonito, jer Zakon o upravnom postupku ne poznaje pojam „dodatnog rješenja“, već se u smislu odredbe člana 217. stav 2. o ispravci rješenja donosi zaključak koji čini sastavni dio prvostepenog rješenja, kao i da u dodatnom rješenju nije navedeno zbog čega je doneseno, uz pozivanje na odredbu člana 204. stav 3. istog Zakona. Zbog svega izloženog predloženo je da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati Kantonalnom sudu u Livnu na ponovni postupak.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je predložio da se isti kao neosnovan odbije.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude

u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Prema stanju upravnog spisa proizilazi da je rješenjem prvostepenog organa od 05.06.2017. godine naloženo tužitelju da izvrši uplatu dodatno utvrđenih poreznih obaveza sa zateznim kamatama, u ukupnom iznosu od =11.107,44 KM, jer su porezni inspektori prilikom kontrole poslovanja (zapisnik o izvršenom inspekcijskom nadzoru kod tužitelja od 12.05.2017. godine) utvrdili dodatne obaveze za period obuhvaćen inspekcijskim nadzorom od 05.04.2012. do 05.04.2017. godine. Zbog utvrđenog izvršen je obračun poreza na dobit pravnih lica u skladu sa odredbama Zakona o porezu na dobit („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 97/07, 14/08 i 35/09), Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dobit („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 36/08 i 79/08), Zakona o porezu na dobit („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 15/16), Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dobit („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 88/16 i 11/17) i Pravilnika o transfernim cijenama („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 67/16); poreza na dohodak u skladu sa odredbama Zakona o porezu na dohodak („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 10/98, 09/10, 44/11, 7/13 i 65/13) i Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dohodak („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 67/08, 4/10, 86/10, 10/11, 53/11, 20/12, 27/13, 71/13, 90/13, 45/14, 52/16 i 59/16); doprinosa iz/na plaću u skladu sa odredbama Zakona o doprinosima („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 35/98, 54/00, 16/01, 37/01, 1/02, 17/02, 14/08 i 91/15) i Pravilnika o načinu obračunavanja i uplate doprinosa („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 64/08, 81/08, 91/15 i 98/15); posebne naknade za zaštitu od prirodnih nesreća u skladu sa odredbama Zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 39/03 i 22/06) i Uputstva o načinu obračunavanja i uplati posebnog poreza za zaštitu od prirodnih i drugih nesreća („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 44/04, 15/08 i 81/08); opšte vodne naknade u skladu sa odredbama Zakona o vodama („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 70/06) i Pravilnika o načinu obračunavanja, postupku i rokovima za obračunavanje, plaćanje i kontrolu izmirivanja obaveza po osnovu opšte vodne naknade i posebnih vodnih naknada („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 92/07); naknade za šume u skladu sa odredbama Uredbe o šumama Federacije BiH („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 83/09, 26/10 i 38/10) i tačke 40. Uputstva o načinu obračunavanja, rokovima i postupku plaćanja naknada za zaštitu i unapređenje šuma („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 44/10), te Zakona o šumama HBK („Narodne novine HBK“, broj : 4/14), kao i zatezne kamate u skladu sa odredbama člana 68. Zakona o Poreznoj upravi Federacije BiH („Službene novine F BiH“, broj: 33/02, 28/04, 57/09, 40/10, 27/12, 7/13, 71/14, 91/15 i 44/22), te odredbama Zakona o visini stope zatezne kamate na javne prihode („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 42/01) i Zakona o izmjeni Zakona o visini stope zatezne kamate („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 42/06). Navedeno rješenje prvostepenog organa od 05.06.2017. godine kojim su utvrđene dodatne obaveze, sa obračunatim zateznim kamatama, dopunjeno je dopunskim rješenjem od 04.09.2017. godine tako da je dodata tačka 6. kojom se odbija prigovor izjavljen na Zapisnik o inspekcijskom nadzoru, broj: 13-10-02-15-10-239/17 od 12.05.2017. godine. Tužiteljeva žalba izjavljena protiv rješenja prvostepenog organa o dodatno utvrđenim poreznim obavezama u dijelu utvrđenog poreza na dobit pravnih lica i žalba izjavljena

protiv navedenog dopunskog rješenja odbijena je osporenim rješenjem tuženog organa, nakon čega je pobijanom presudom odbijena njegova tužba podnesena protiv tog rješenja, jer je prvostepeni sud cijenio osporeno rješenje tuženog i rješenja prvostepenog organa pravilnim i zakonitim, a tužbu neosnovanom.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Prije svega, neosnovani su navodi zahtjeva da prvostepena presuda ne sadrži decidno i konkretno obrazloženje, jer su razlozi zbog kojih je tužiteljeva tužba odbijena sadržani u obrazloženju pobijene presude, odnosno u istoj je prvostepeni sud obrazložio zašto smatra neosnovanim razloge tužbe, te naveo na osnovu čega je donio odbijajuću odluku.

Neosnovano se u zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske osporavaju obračunate dodatne porezne obaveze po osnovu prihoda od kamata na novčane pozajmice učinjene vlasnički povezanoj osobi „Separacija Pržine“ d.o.o. iz Bosanskog Grahova uz navođenje da se Pravilnik o transfernim cijenama, koji je stupio na snagu 27.08.2016. godine, nije mogao primijeniti za period od 01.01.2016. do 27.08.2016. godine, te navođenje da prije stupanja na snagu tog Pravilnika princip „van dohvata ruke“ u pravnom sistemu Federacije nije uopšte postojao, a na ove tužiteljeve prigovore odgovorio je još tuženi u osporenom rješenju.

Naime, nesporno je da je Pravilnik o transfernim cijenama stupio na snagu 27.08.2016. godine, što je izričito navedeno i u osporenom rješenju tuženog organa i u obrazloženju pobijane presude. Međutim, isticanjem ovih prigovora podnositelj zahtjeva za vanredno preispitivanje pogrešno smatra da princip „van dohvata ruke“ u pravnom sistemu Federacije prije stupanja na snagu nije uopšte postojao. Ovo iz razloga jer do donošenja Pravilnika o transfernim cijenama („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 67/16) nije postojao poseban akt - Pravilnik kojim je ova materija regulisana, ali su transferne cijene, kao cijene nastale u vezi sa transakcijama sredstvima ili stvaranjem obaveza među povezanim licima, bile izričito regulisane Zakonom o porezu na dobit („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 97/07, 14/08 i 35/09) u članu 45. stav 1., dok je stavovima 2. do 5. ovog člana definisano šta se smatra povezanim licem sa obveznikom. Istim Zakonom, koji je važio do donošenja Zakona o porezu na dobit („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 15/16), u članu 46. propisano je da je obveznik dužan da transakcije iz člana 45. stav 1. ovog Zakona posebno prikaže u svom poreznom bilansu (stav 1.), te da je dužan da, zajedno sa transakcijama iz člana 45. stav 1. ovog Zakona u poreznom bilansu posebno prikaže vrijednosti istih transakcija po cijenama koje bi se ostvarile na tržištu takvih ili sličnih transakcija da se nije radilo o povezanim licima (princip "van dohvata ruke"), što je propisano stavom 2. ovog člana, a zatim razrađeno članom 47. na način da je propisano da se razlika između cijene utvrđene primjenom principa "van dohvata ruke" i transferne cijene uključuje u poreznu osnovicu i oporezuje se (stav 1.), te da se kod utvrđivanja cijene transakcije po principu "van dohvata ruke" koriste uporedive cijene na tržištu, a kada to nije moguće, metoda koštanja uvećana za uobičajenu zaradu (stav 2.).

Nadalje, u članu 23. Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dobit („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 36/08 i 79/08) propisano je da se oporeziva dobit, odnosno porezni gubitak perioda, utvrđuje tako da se dobit ili gubitak poslovne godine, iskazana u bilansu uspjeha, povećava (+) ili umanjuje (-) za stavke navedene u tom članu, gdje je izričito navedeno da su to i : + razlika između tržišne (niže) kamate i kamate po kreditima između povezanih lica, kao i drugi pripadajući troškovi, sa obilježjem transferne cijene, član 17. stav 1. tačka 1. i član 48. Zakona (alineja 32.); + razlika između tržišnih (nižih) i vrijednosti stvarnih transakcija, između povezanih lica, za ostale rashode koji su iskazani u bilansu uspjeha, čl. 45. do 47. Zakona (alineja 33.) i+ razlika između tržišnih (viših) i vrijednosti stvarnih transakcija, između povezanih lica, za prihode koji su iskazani u bilansu uspjeha, čl. 45. do 47. Zakona (alineja 34.).

Isto tako odredbama Zakona o porezu na dobit ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj: 15/16), koji je stupio na snagu 05.03.2016. godine (dakle prije stupanja na snagu Pravilnika o transfernim cijenama („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 67/16) dana 27.08.2016. godine) u glavi X regulisane su transferne cijene na načina da je odredbom člana 44. stav 1. izričito propisano da porezni obveznik koji učestvuje u transakciji sa povezanim licem mora utvrditi svoju oporezivu dobit na način koji je u skladu sa principom van dohvata ruke, te stavom 2. propisno da je oporeziva dobit poreznog obveznika koji učestvuje u jednoj ili više transakcija sa povezanim licima u skladu sa principom van dohvata ruke ukoliko se uslovi transakcija sa povezanim licima ne razlikuju od uslova koji bi bili primijenjeni između nezavisnih lica u uporedivim transakcijama provedenim pod uporedivim okolnostima, a stavom 3. definisano šta se podrazumijeva pod pojmom povezana lica. Nadalje je odredbom člana 45. ovog Zakona definisano kada su transakcije uporedive (stav 1.), te metode kojim se utvrđuje usklađenost uslova transakcije između povezanih lica sa principom van dohvata ruke primjenom najprikladnije metode transfernih cijena na okolnosti slučaja (stav 2.), uz navođenje najprikladnijih metoda, te alternativnih metoda u slučaju da se ne mogu primijeniti metode iz stava 2. ovog člana (stav 3.).

Slijedom izloženog neosnovani su navodi zahtjeva o povredi materijalnog prava, jer je iz Zapisnika o inspeksijskom nadzoru, te obrazloženja prvostepenog i osporenog rješenja, evidentno da su prilikom utvrđivanja dodatnih poreznih obaveza u dijelu utvrđenog poreza na dobit pravnih lica za period do 05.03.2016. godine (prije stupanja na snagu Zakona o porezu na dobit ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj: 15/16) primijenjene odredbe Zakona o porezu na dobit („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 97/07, 14/08 i 35/09) i odredbe Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dobit („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 36/08 i 79/08), odnosno, nakon stupanja na snagu novog Zakona do 27.08.2016. godine (dana stupanja na snagu Pravilnika o transfernim cijenama), primijenjene su odredbe Zakona o porezu na dobit ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj: 15/16), Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dobit („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 88/16 i 11/17), te za period nakon 27.08.2016. godine i odredbe Pravilnika o transfernim cijenama („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 67/16).

Neosnovano se u zahtjevu osporava uopšte mogućnost primjene principa "van dohvata ruke" na novčane pozajmice između vlasnički ili na drugi način povezanih lica,

jer je oporezivanje razlika između cijene utvrđene primjenom principa "van dohvata ruke" i transferne cijene, kao cijene nastale u vezi sa transakcijama sredstvima ili stvaranjem obaveza među povezanim licima, izričito propisano Zakonom o porezu na dobit uslijed čega ne dolazi u obzir primjena odredbi člana 399. i 557. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj: 29/1978, 39/1985, 45/1989 - odluka USJ i 57/1989, "Službeni list RBiH", broj: 2/1992, 13/1993 i 13/1994 i "Službene novine FBiH", broj: 29/2003 i 42/2011), kojim je regulisana stopa ugovorne kamate i kamata kod ugovora o zajmu.

Neosnovano je istaknuto i da je utvrđenje obaveze zasnovano na potpuno neutemeljenim i nedokazanim pretpostavkama o tržišnim uslovima ugovaranja kamata na novčane pozajmice, odnosno pretpostavkama prvostepenog organa da se na tržištu odobravaju novčane pozajmice po stopi od 7,5%, jer je još u Zapisniku o inspeksijskom nadzoru navedeno da se radi o podacima o visini kamatnih stopa na kredite nefinansijskim preduzećima u KM sa valutnom klauzulom koje objavljuje Centralna banka BiH, tako da se, suprotno navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje, ne radi o bilo kakvoj proizvoljnosti i pretpostavkama.

Navodi zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke da se odluka o utvrđivanju dodatnih obaveza koje se tiču plaćanja točenja dizelskog goriva fizičkim licima koja nisu zaposlena kod tužitelja zasniva na nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i iz tog razloga osporavanje ovih obaveza nije pravno relevantno, budući se prema odredbi člana 41. stav 4. Zakona o upravnim sporovima zahtjev za vanredno preispitivanje ne može podnijeti zbog povrede pravila postupka koja se odnose na pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, zbog čega ovaj Sud nije ni mogao ocjenjivati pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja.

Po ocjeni ovog Suda neosnovani su navodi zahtjeva za vanredno preispitivanje koji se odnose na povrede odredbi člana 7., člana 133. stav. 1., člana 134. stav 1. i 2. i člana 135. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službene novine F BiH“, broj: 2/98, 48/99 i 61/22), jer je u toku čitavog provedenog postupka, od sačinjavanja Zapisnika o inspeksijskom nadzoru do donošenja osporenog rješenja tuženog, tužitelju omogućeno da iznosi svoje tvrdnje i da se očituje o provedenim radnjama, kao i da predlaže dokaze, pri čemu su u cilju donošenja odluke provedeni dokazi na osnovu čije ocjene je doneseno prvostepeno, a zatim i drugostepeno rješenje.

Isti je stav ovog Suda i po pitanju navoda zahtjeva za vanredno preispitivanje kojim se osporava mogućnost donošenja dopunskog rješenja, uz isticanje da Zakon o upravnom postupku ne poznaje pojam „dodatnog rješenja“, te pozivanje na odredbe člana 217. stav 2. člana 204. stav 3. istog Zakona.

Naime, odredbom člana 204. Zakona o upravnom postupku normiran je oblik i sastavni dijelovi rješenja, pa je u stavu 3. propisano da rješenje sadrži: naziv organa, broj i datum, uvod, dispozitiv (izreku), obrazloženje, uputstvo o pravnom lijeku, potpis ovlaštene službene osobe i pečat organa, ali je izričito navedeno da u slučajevima predviđenim zakonom ili propisom donesenim na osnovu zakona rješenje ne mora sadržavati pojedine od ovih dijelova.

U vezi s tim, odredbom člana 214. stav 1. Zakona o upravnom postupku propisano je da ako nadležni organ nije rješenjem odlučio o svim pitanjima koja su bila

predmet postupka, on može, po prijedlogu stranke ili po službenoj dužnosti, donijeti posebno rješenje o pitanjima koja već donesenim rješenjem nisu obuhvaćena (dopunsko rješenje). Stavom 2. istog člana propisano je da ako je predmet već dovoljno raspravljen, dopunsko rješenje može se donijeti bez ponovnog provođenja ispitnog postupka.

Citirana zakonska odredba, dakle, normira situaciju u kojoj prilikom donošenja rješenja nije odlučeno o svim pitanjima koja su bila predmet postupka, te se dopunskim rješenjem dopunjuje rješenje u pogledu pitanja koja već donesenim rješenjem nisu obuhvaćena, a što je upravo bio slučaj u konkretnom predmetu, jer donesenim prvostepenim rješenjem inspektora Porezne uprave Kantonalnog poreznog ureda Livno Odsjek za inspekcijski nadzor, broj: 13-10-02-15-11-239/17 od 05.06.2017. godine nije odlučeno o prigovoru poreznog obveznika (tužitelja) izjavljenom na Zapisnik o inspekcijskom nadzoru broj: 13-10-02-15-11-239/17 od 12.05.2017. godine, pa je iz tog razloga doneseno dopunsko rješenje istog organa broj: 13-10-02-15-11-239/17-R-1 od 04.09.2017. godine, čije obrazloženje nije moralo sadržavati sve elemente iz člana 204. stav 3. Zakona o upravnom postupku, jer je predmet već bio dovoljno raspravljen u smislu odredbe člana 214. stav 2. istog Zakona i uz to su u rješenju kojim su utvrđene dodatne obaveze dati razlozi zbog čega je prigovor poreznog obveznika neosnovan.

Pri tome je potpuno bez značaja pozivanje podnositelja zahtjeva na odredbu člana 217. Zakona o upravnom postupku, jer je ovim članom regulisano ispravljanje grešaka u imenima ili brojevima, pisanju ili računanju, kao i druge očigledne netačnosti u rješenju ili njegovim ovjerenim prepisima, kada se o ispravci donosi poseban zaključak. Kako se u konkretnom slučaju nije radilo o ispravci greške, već o situaciji da prilikom donošenja rješenja nije odlučeno o svim pitanjima koja su bila predmet postupka, to je pravilno prvostepeni organ, u skladu sa izričitom zakonskom odredbom, donio dopunsko rješenje, a svi navodi zahtjeva istaknuti u ovom pravcu su neosnovani.

Obzirom na naprijed izloženo, po ocjeni ovog Suda, pravilno je prvostepeni sud cijenio da su pravilno primijenjene relevantne odredbe navedenih Zakona, te da je pravilno tužitelju naložena uplata dodatno utvrđenih poreznih obveza, a pravilnost i zakonitost pobijane presude nije dovedena u pitanje navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje.

Imajući u vidu naprijed izneseno ovaj Sud je primjenom člana 46. stav 1. navedenog Zakona, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Krkelaš Milorad, s.r.